

زندانیانی که مشمول عفو نشدند

۱ مهر ۱۴۰۳ ساعت ۹:۵۲

در دسامبر دولت اعلام کرد که تمام زندانیان سیاسی آزاد شده‌اند به استثنای حدود ۲۰۰ نفر از افراد محکوم به جرائم آشوب که خیلی از آن‌ها مرتکب اعمال تروریستی شده‌اند. گروه‌های خصوصی حقوق بشر معتقدند که این تعداد، به طور قابل توجهی بالاتر است.

بر اساس سیاست ایجاد فضای باز سیاسی در سال ۵۶، بسیاری از زندانیان سیاسی از زندان آزاد شدند؛ اما در واقعیت بسیاری از زندانیان سیاسی به اتهام نقض حقوق بشر و یا سایر اتهامات ساختگی همچنان در زندان به سر برده و تحت شکنجه قرار داشتند:

«مجموعه عفو‌هایی که در سال ۱۹۷۷ شروع شد تا ۱۹۷۸ ادامه یافت. در ابتدای سال ۱۹۷۸ بیش از ۲۲۰۰ زندانی امنیتی کشور در زندان نگهداری می‌شدند، اغلب آن‌ها برای مرتکب شدن جرائم آشوب و توطئه، و وقتی شورش‌ها مکرر شد، دستگیری‌ها با ابعاد وسیع‌تری صورت گرفت. ولی در عین حال اعلان‌های مکرری در مورد آزادی زندانیان صورت می‌گرفت. به دنبال برقراری حکومت نظامی در سپتامبر حکم دستگیری ۱۰۰۰ نفر صادر شد که خیلی از آن‌ها در طول یک هفته در انتظار بازگشتند و تا آخر سپتامبر فقط صد نفر تحت بازداشت باقی ماندند. در دسامبر دولت اعلام کرد که تمام زندانیان سیاسی آزاد شده‌اند به استثنای حدود ۲۰۰ نفر از افراد محکوم به جرائم آشوب که خیلی از آن‌ها مرتکب اعمال تروریستی شده‌اند. (گروه‌های خصوصی حقوق بشر معتقدند که این تعداد، به طور قابل توجهی بالاتر است) دولت همچنین اطلاع داد که پرونده‌های زندانیان سیاسی قبلی را برای اعطاء آزادی و اعاده حیثیت از آن‌ها مورد بررسی قرار داده است. با وجود نیت بیان شده دولت برای قدرت بخشیدن به حمایت قضائی افراد مورد اتهام به نظر می‌رسد که ساواک هنوز وظایف پلیس و بازپرس (قاضی) را باهم ممزوج می‌کند. بازداشتی‌ها برای دوره‌های طولانی از مشورت محروم مانده‌اند و گاهی اوقات فقط ملاقات‌ها شدیداً محدود شده‌ای داده می‌شود یا حتی هیچ نوع ملاقاتی با دوستان و فامیل اجازه داده نمی‌شود.»

منبع: دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، اسناد لانه جاسوسی آمریکا، جلد دوم، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی،

